

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Pauperibus in Natali Christi, epulum, & quæ ad illud pertinebant, mira dispositione Dei, & Francisci à Puero lesv paratum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

ita ut penè mergerentur. Quod cum videret Simon Petrus, procidit ad genua IESV, dicens: Exi à me, quia homo peccator sum, Domine, stupor enim circumdederat eum, & omnes, qui cum illo erant, in capti-
ra piscium, quam ceperant. Post resurrectionem quoque, stans in littore, Apostolis, qui iterum tota nocte ceperunt nihil, dixit:

Ioan. 21. 6.

Mittite in dextram nauigij rete, & inuenietis. Miserunt ergo, & iam non valebant illud trahere, præ multitudinem piscium. Laborantibus igitur, & pro victu sollicitis succurrit, & quasi manum porrexit. Quin postquam descenderunt in terram, viderunt prunas positas, & piscem superpositum & panem; & dixit eis IESVS: Venite, prandite. Encocum factum! en factum piscatorè, in gratiam piscatorum! Aut enim piscem, prunis postea superpositum, manu sua è mari extraxit, aut creauit, & piscem vtique magnum, qui tot famelicis piscatoribus sufficeret saturandis.

V I.

Joseph. à Iesu Maria de
vita Fran-
cisci à Puer.
Iesu. c. 5. 6.
lib. 1.

Possent hîc innumera alia exempla afferri. Vnum non prætermittam valde recens, quod in historia vitæ ac virtutum Venerabilis Fr. Francisci à Puerio IESV Carmelitæ Discalceatî R.P.F. Joseph à Iesu Maria item Carmelita Discalceatus refert, Franciscum scilicet à Puerio IESV, inter multa pietatis exercitia, in die Natali eius, Equitatu & militiæ IESV (ita pauperes vocabat) commune instruere solitum epulum, quo non solum Complutenses, verum etiam totius provinciæ pauperes, modò factæ in eam diem confessionis schedulam testem ostenderent, excipiebat. Aliquot antè diebus religiosissimo candore Paruulum suum conueniebat, eique narrabat, se pauperibus festiuam mensam, in illius honorem, promississe: illius partes esse vigilare, vt creditoribus sumtum suppeditantibus satisfiat. Eiusmodi oratione facta, omnem deinceps cogitatum suum in Dominum iactabat. Minimum veruecibus triginta, bobus duobus, frumenti sextarijs quindecim aut viginti illi opus erat, cum capreolis, larido, rapis, carbonibus. Quæ omnia Puer IESVS ad eum direxit, etiam per ignotos, & pauperes. Ipsi pastores ruris illi de grege suo afferebant, quidquid liberet, & quocunque tandem precio, quandocunque soluendo. Denique ad miraculum omnia suppetebant, licet numerus conuiuarum, ad mille ducentos excresceret; quos omnes ad laudandum puerulum IESVM exhortabatur. Præter cibos autem etiam singulis Regalem vnum in chartula complicatum offerebat. Quodam anno, in summa annonæ caritate, nocte quadam

Natiui.

Natiuitati Christi proxima, in ipso sacello nosocomij, sic paruulum suum est allocutus: *Domine, nostrum festum, & dies cibanda militie tua ecce est in foribus, Franciscus autem ne vel unum obolum habet: & nemo ei quidpiam adhuc obtulit, aut promisit, sicuti alias factum est, nescio igitur, quid mihi, hoc anno, affuturum sperem ab ipsomet Domino meo; maxime cum ipse mei prorsus oblitus videatur.* Sic oranti repente affusus est maior fiducia spiritus; quem tamen Orcinus spiritus, obiecta hominum penuria, dictitansque, voluntatem hoc anno, pro opere fore, extinguere est conatus. Sed fortiter eum repellenti, mox ad fores adfuit ignoti vultus homo, qui aureos illi in manus dedit refulgentes, vnà iubens hoc epulum, hoc anno, nequaquam omittere. Cum dicto se è conspectu subduxit. Secuti dein alij atque alij, qui omnia necessaria affatim suggerebant. Solus bos deerat, & instabat iam dies. Ergo frater, qui eum adiuuabat, identidem instans dicere non cessauit: *Itaq, hoc epulum, Francisce, bouem non videbit?* Respondit semper Franciscus: *Bouem habebimus. Scit Puer IESVS, conobis opus esse. Ne dubites, misurus est bouem.* Quin eo ipso die, quo singulorum portio præparabatur, adfuit frater, qui diceret: *Hoc anno bouem pauperes non comedent. Immo, ne despera,* ait Franciscus. Cum alter non cessaret vrgeri, diffidentiam eius reprehendens, à se repulit, & mox adfuit, qui ultro bouem, non alio precio, quàm, vt pro se oraret, obtulit.

Vice altera, ait ibidem author, Madrito reuertens, ad Complutenses suos, paucis ante natalem Dominicum diebus, pro instruenda ordinaria mensa pauperum, ad Turregum, quod Compluto tribus dimidiatis miliaribus distat: animaduertit illic arantem rusticum in gemino bove; quorum alter, quia obesus valde atq, abunde bonus ipsi videbatur, optimum putauit, si ex eo conuiuium istius anni instrueret. Conuenit ergo ea de re agricolam; agit de pretio, bouem emit; & numeratà pro eo pecunià, non alia obligatione adstringens eum rusticum, quàm quòd quatuor diebus ante festum Dominicæ Natiuitatis veniret Complutum, atq, emptam illam, ac iam persolutam bestiam adduceret, latibundus abit. Atq, ita, nulla alia conditione superaddita, omnis timoris expers, nihil vel de ipso subulci nomine sollicitus, iter suum prosequitur. Stabat interim secum cachinnans paganus (sicuti postea narrauit) & de homine tam sincere ac simplicis farina, qui sine alia præcautione, emptum bouem ac pretium eius, in nunquam visi, nunquam auditi hominis

Aa manibus

VII.